

Archiv obce Břetislav

1893 – 1945

Inventář

Číslo EL NAD: 121
Evidenční číslo pomůcky: 166

Obsah

Úvod.....	3
I. Vývoj původce archivního souboru.....	3
II. Vývoj a dějiny archivního souboru.....	7
III. Archivní charakteristika archivního souboru.....	8
IV. Stručný rozbor obsahu archivního souboru.....	8
V. Záznam o uspořádání archivního souboru.....	9
Příloha č. 1 – Seznam použitých pramenů a literatury.....	10
Příloha č. 2 – Seznam použitých zkratk.....	11
Inventární seznam.....	12

Úvod

I. Vývoj původce archivního souboru

Organizaci místní samosprávy, převedením pravomocí do rukou obcí, předcházelo zrušení roboty a poddanství v roce 1848. Následoval zákon o provizorním zřízení obecním č. 170/1849 Ř. z. ze dne 17. března, který zrušil dosavadní pravomoc panských vrchnostenských úřadů ve správě venkovských obcí, kde vrchnost doposud zastupovali venkovští rychtáři a konšelé, pověřeni vykonáváním částečné a obecné samosprávy. Stále ještě omezené obecní pravomoci zaručily obcím alespoň základní práva, mezi něž patřila práva: svobodné volby zástupců, domovské, samostatně vyřizovat vlastní agendu, uveřejnit veřejně výsledky obecního hospodaření a zveřejnění jednání obecních zástupců. Jednalo se o zlomový počín, vyvolaný zejména tlakem na politickou situaci ve státě. Zprvu udílená samostatnost zemská přenesla se na úroveň krajskou, okresní a obecní. Přestože by se tak mohlo zdát, že majitelé dosavadních panství tím přišli o řadu výhod, opak je skutečností. Mohli snáze uplatnit svůj vliv především tam, kde jej potřebovali využít nejvíce. Postupně mohli získat kontrolu nad obcemi a později nad celými okresy.

Shora uváděná zákonná úprava, takzvané Stadionovo prozatímní obecní zřízení, vycházela z uvozovacího patentu a v něm uvedeného hesla, že základem svobodného státu je svobodná obec. Zákon jej zachovával tak, že hovořil o obcích místních, okresních a krajských. Skutečně platnými se však staly pouze předpisy o obcích místních.

Obce se staly nejnižším článkem místní samosprávy. Obvod těchto obcí se shodoval s katastrálním územím. Novým prvkem se stalo zavedení pravidla, že každé sídliště se muselo stát obcí či součástí obce nazývané osadou. Dřívější rozdíly mezi sídlišti různých stupňů byly zachovány pouze v názvoslovích těchto obcí, jako města, městyse čili městečka a vesnice či vsi. Každá obec náležela do určitého soudního a politického okresu a každá osoba musela patřit do evidence některé obce. Pokud některé z obcí nesplnily zákonné požadavky, mělo se přistoupit k jejich sloučení s jinou obcí, přestože by s tím dotčená obec nesouhlasila.

Stadionovo zřízení rozlišovalo dvojí působnost obce. Obec se měla starat především o svoje vlastní záležitosti, obecní zřízení tehdy hovořilo o přirozené působnosti obce. Ve své působnosti nemohla být obec omezována mimo zákonem uváděné případy. Jakýmsi protipólem přirozené působnosti obce se stala působnost přenesená. Tato působnost zahrnovala obstarávání určitých veřejných věcí, které obci nařizovala státní správa.

V každé obci se povinně zřídily dva orgány, obecní výbor a představenstvo. Obecní výbor volený na tři roky představoval kolegiální orgán a rozhodoval většinou hlasů. Disponoval však pouze usnášecí a dozorčí mocí, bez možnosti použít moc výkonnou. Užším orgánem, voleným právě z členů obecního výboru, se stalo obecní představenstvo. Skládalo se ze starosty a alespoň dvou radních. Nepředstavovalo ovšem kolegium, radní vytvářeli jen pomocný a zastupující orgán v době starostovy nepřítomnosti v úřadu, samotný starosta se stával výkonným orgánem, který prováděl usnesení obecního výboru.

Nad samosprávnými orgány se zavedla instituce dozoru a starosta mohl využívat práva prozatímního odložení výkonu rozhodnutí obecního výboru, pokud to odporovalo zákonům nebo mohla být způsobena škoda obci samotné. V roce 1850 došlo k rozšíření dozorčí moci a místním obcím přibyla policie. Nadřízený okresní úřad měl dohlížet na práci starosty v oboru

místní policie patřící do přirozené působnosti obce. V nutných případech pak uváděl věci do pořádku. Vláda mohla obci kdykoliv výkon místní policie odejmout a zabezpečit její činnost za pomoci vlastních orgánů.

Vlastní činnost obecní samosprávy začala v roce 1850, kdy byly aktivovány nově zřízené státní politické úřady. Došlo k územní reformě obcí a obecní samospráva se posléze stala skutečností.

K vydání dalšího obecního zřízení došlo v roce 1859, v platnost vstoupilo pouze ustanovení o domovském právu a navíc nastalo odstranění veřejnosti jednání orgánů obecní samosprávy. Po vydání Říjnového diplomu docházelo k postupnému odstranění zásahů do samosprávy. V roce 1861, po volbách do obecních orgánů, v nichž zvítězili ve většině měst v Čechách čeští zástupci, byla veřejnost jednání zavedena opět. Rok poté vstoupil v platnost rámcový říšský obecní zákoník jako výsledek jednání mezi vládou, snažící se dostat obce pod větší kontrolu, a mezi parlamentem. V roce 1863 bylo vydáno obecní zřízení a řád volební pro Slezsko, o rok později také pro Moravu a Čechy č. 7/1864 Z. z. Tato zřízení se vztahovala na všechny obce příslušné země s výjimkou statutárních měst. Každá nemovitost musela náležet do svazku některé obce. Samosprávné obce se mohly slučovat a rozlučovat a za určitých okolností měnit svoje hranice, o čemž však s konečnou platností rozhodovaly zemské sněmy.

Obecní zřízení rozlišovala dva druhy občanů do obce náležejících. Jednalo se o skupinu osob spojenou s obcí na základě jakéhosi hmotného svazku či o skupinu osob přespolečných. Je zřejmé, že prvně uváděná skupina disponovala všemi výhodami, které jí ze zákona příslušely, avšak nejdůležitějším právem bylo právo volební.

Voliči oprávnění k volbě volili na tříleté funkční období obecní výbor. Počet členů výboru se odvíjel podle zalidněnosti obce a v Čechách se pohyboval mezi osmi a 36 členy, na Moravě od sedmi do 30 členů. Obecní výbor volil ze svého středu obecní představenstvo, které se skládalo z obecního starosty a obecního radního. Počet členů obecního představenstva nesměl přesahovat třetinu členů obecního výboru, počet radních však nemohl klesnout pod dva. Obecnímu výboru se v této době občas říkalo obecní zastupitelstvo. Každý volitelný a řádně volený občan byl povinen volbu přijmout, výjimky z tohoto pravidla byly přesně stanoveny.

Obec, její činnost a veškerý život v ní tak v podstatě existoval v nezměněné podobě téměř do roku 1918, kdy se po vzniku nového, samostatného státu přijala zcela odlišná opatření pro obecní samosprávu.

Základním pravidlem pro chod obce po roce 1918 zůstal nadále předpoklad, že o obecních záležitostech může rozhodovat pouze osoba, která přispívá na udržování obecního hospodářství, avšak vyvstala potřeba řešit situaci s volebními řády. Na počátku roku 1919 tak vstoupila v platnost dvě zákonná nařízení, zákon č. 75/1919 Sb. o řádu volení v obcích a zákon č. 76/1919 Sb. o novele k obecnímu zřízení.

Volební řád představoval výsledek dohody občanských stran se sociální demokracií a přinášel značnou demokratizaci. Přiznával totiž všeobecné, rovné, tajné a přímé hlasovací právo při volbách do obcí všem osobám, které měly v obci alespoň tříměsíční trvalé bydliště a které nebyly určitým způsobem diskvalifikovány a dosáhly věku 21 let. Pasivní volební právo se přiznalo osobám ve věku od 26 let a volený musel alespoň jeden rok v obci bydlet. Volilo se na základě kandidátních listin a podle zásad poměrného zastoupení. Volební období se prodloužilo na čtyři roky, v roce 1933 na šest let, aby se sjednotila délka volebních období s

ostatními samosprávami. Vznikly obecní finanční komise, v nichž jednu polovinu představovali zástupci zvolení obecním zastupitelstvem a druhou zástupci jmenovaní okresním úřadem. Jednalo se tak především o kontrolu ze strany státu, který si v obcích nepřál převahu socialistické většiny, která by mohla volně nakládat s obecními prostředky. Komise mohly kontrolovat veškeré obecní hospodaření a odvolávat se proti všem usnesením obecního zastupitelstva finanční povahy.

Zákonná novela obecních zřízení rozeznávala tyto řádné orgány obcí: obecní zastupitelstvo, obecní radu, starostu, případně jeho náměstky a komise.

Obecní zastupitelstvo nahradilo dřívější obecní výbor. Jeho zvolení se účastnili všichni voliči oprávnění k volbě a skládalo se z devíti až 60 členů podle počtu obyvatel v obci.

Ze svého středu volilo obecní zastupitelstvo obecní radu, která nastupovala na místo dřívějšího obecního představenstva. Skládala se ze starosty, jeho náměstka či náměstků a členů rady, radních. Počet všech těchto členů činil znovu jednu třetinu obecního zastupitelstva, proto se stanovil počet jeho členů na devět, aby rada byla nejméně tříčlenná. Plnila totiž také funkci obecního trestního senátu, a tento musel být nejméně tříčlenný, tvořil jej starosta a dva radní.

Došlo k jasnému vymezení významu obecní rady, totiž že obecní rada tvoří sbor, který se za předsednictví starosty usnází na všech věcech, jež podle zákona nebo podle zákonných nařízení nejsou vyhrazeny obecnímu zastupitelstvu. Toto ustanovení utvářelo z rady primární orgán obce.

Obecní zastupitelstvo volilo ze svého středu rovněž starostu a jeho náměstka, v obcích s počtem převyšujícím 24 členů zastupitelstva se volili náměstci dva. Volba starosty nemusela být potvrzena státem, zákon č. 122/1933 Sb. o změnách řádu voleb v obcích však stanovil, že volbu starosty schvaluje státní úřad. Pokud státní úřad volbu starosty a jeho náměstků nepotvrdil, pozbývala tato volba platnost a obecní zastupitelstvo bylo povinno uskutečnit volbu novou. Kdyby se však zastupitelstvo zdráhalo provést novou volbu, pozbývala by platnosti také volba členů obecního zastupitelstva. Politický úřad jmenoval do čela obce správní komisi a v příhodné době vypisoval novou volbu obecního zastupitelstva. Podle shora psaného je jasně viditelné, že těmito ustanoveními byla obecní samospráva značně okleštěná. Státní úřady nezavazoval žádný termín k vypsání nových voleb obecního zastupitelstva.

Prámem obcí bylo zřizovat si poradní a přípravné sbory ve formě komisí.

Nejdůležitějším orgánem, v jehož rukách spočívala rozhodující moc, byla obecní rada. Její zasedání byla neveřejná a konala se poměrně často. Obecnímu zastupitelstvu byly vyhrazeny pouze některé věci, schvalovalo zejména obecní rozpočet, jeho schůze se měly konat alespoň jednou za dva měsíce a byly veřejné. K určitým funkcím starosty patřilo svolávání schůzí obecní rady a obecního zastupitelstva, zastupování obce navenek apod.

Mezi mimořádné orgány obce patřil vládní komisař nebo správní komise. Pokud zemský úřad rozpustil zastupitelstvo, bylo povinností příslušného okresního úřadu stanovit pro obec přechodný orgán (komisař, správní komise). Tento mimořádný orgán vedl správu obce do řádné volby a dosazení nově zvoleného zastupitelstva. Pravomoc přechodných orgánů zůstala omezena na běžné záležitosti a kromě toho směl provádět pouze neodkladné akty, jejichž prodlením by mohla obci vzniknout škoda.

V období německé okupace pohraničí v letech 1938 – 1945 se charakter veřejné správy výrazně odlišoval od předešlého. V odtržených pohraničních částech republiky vstoupil v

platnost říšskoněmecký systém a došlo k odstranění volitelnosti orgánů územní samosprávy. Na protektorátním území vznikly správní orgány řídicí se poněkud upravenou verzí týchž zákonů. V pohraničí převzala dočasně, do 20. října 1938, veškerou výkonnou moc armáda. Z jejího pověření vedli armádní zástupci veškeré existující správní orgány.

Nejdůležitějším obdobím ve vývoji sudetské správní organizace byla krátká doba od 21. října 1938 do 30. dubna 1939. Došlo k přijetí významných zákonných opatření a vybudování celé správní sítě. Vznikla tzv. Říšská župa sudetská (Reichsgau Sudetenland) a celé území se rozdělilo na venkovské a městské okresy (Landkreise a Stadtkreise). Ve venkovských okresech byly utvořeny úřady landrátů (Der Landrat) navazující na prvorepublikové okresní úřady. Došlo k faktické likvidaci územní samosprávy. Ve správě obcí se zavedl tzv. vůdcovský princip a správu obce tak zastával pouze starosta. Stálými zástupci starostů se stali přidělení (Beigeordnete). První přidělenec byl podle zákona prvním a stálým zástupcem starosty, zbývající přidělení byli stálými zástupci pouze ve svých pracovních oborech (sociální péče, policie, zdravotnictví, školství apod.), starosta však mohl vztáhnout každou z těchto záležitostí na sebe. Další obecní orgán představovali obecní radové obstarávající trvalý kontakt mezi obecní správou a ostatními obyvateli. Jednalo se o nejméně 12 a nejvíce 36 členů a zákon stanovil, ve kterých záležitostech se musí starosta s obecními rady poradit. Kromě obecních radů existovali ještě poradci, kteří vykonávali poradní činnost pro starostu a přidělenec v určitém správním oboru nebo jiné speciální otázce. K obecním orgánům patřila také porada obecních radů a poradců. Starosta je zval v přiměřené lhůtě k poradě a oznámil jim její důvod.

O zajištění vzájemné symbiózy mezi obecní správou a nacistickou stranou se staral zmocněnec NSDAP. Ze zákona požíval značného vlivu na správu obce, aby dohlédl na správnou interpretaci nacistických zájmů ve svěřené obci. Starosta a přidělení z povolání vykonávali svůj úřad 12 roků, pokud se jednalo o úřad čestný, krátka se doba na 6 roků.

Činnost obecních úřadů zanikla v roce 1945, kdy byly nahrazeny soustavou národních výborů. V pohraničí navazovaly na obecní úřady místní správní komise jmenované postupně v letech 1945 – 1946.

Ves Břetislav, odvozující svůj název od vlastního mužského jména Břetislav, nalézající se 4 km jižně od Bezdržic, je poprvé zmiňovaná roku 1379, jako majetek Půty z Gutštejna, který stál na počátku trpistické linie rodu Gutštejnů. V roce 1460 připsal Jetřich z Gutštejna své ženě Elišce ze Schönwaldu jako věno několik vsí a mezi nimi také ves Břetislav. V roce 1549 prodal Viktorin Gutštejn hrad Gutštejn s osadami Janu Elpognarovi z Dolního Šenfeldu, mezi jinými je též uváděná ves Břetislav. Dvacet let poté museli Elpognarovi potomci prodat Bezdržice a Gutštejn, jehož součástí byla také ves Břetislav, a novým majitelem se stal Jáchym ze Švamberka na Rabštejně a Kynžvartu, který ještě v téže roce vytvořil základ pozdějšího celku tím, že navíc přikoupil panství kolem hradu Krasíkov. V roce 1659 vymřela kynžvartská linie Švamberků a majitelem rozsáhlého panství, které zakoupil, se stal Jan Kryštof Ferdinand z Heissensteinu na Starhembergu. Po jeho smrti, v roce 1693, bylo panství rozděleno mezi pozůstalé tři dcery. Krasíkov dostala Zuzana Antonie, manželka Jana Josefa z Vrtby, která k němu získala ještě statek Gutštejn (s Břetislaví) od své sestry Elišky, Bezdržice připadly Marii Kateřině, která je v roce 1697 prodala děkanovi kapitul v Bamberku a Würzburgu Jiřímu Jindřichovi Stadionovi. Od něj zakoupila Bezdržice v roce 1707 Marie Gertruda Berlepschová. Pro svoji velkou zadluženost se jich však musela zbavit a věřitelé odprodali část pozdějšího panství Maxmiliánovi Karlovi Löwensteinovi. Ten posléze koupil od Jana Josefa Vrtby statek Krasíkov a Gutštejn. Výše uváděným krokem došlo ke

sjednocení celého bezdružického panství pod jednoho majitele. Po roce 1768 bylo panství rozděleno podle dřívějších celků a statků a ves Břetislav se ocitla ve správě statku Cebiv a Gutštejn. Tento stav setrval do roku 1850.

Katastrální území vsi Břetislav tvořila ves samotná.

Do roku 1862 patřila Břetislav pod Krajský úřad v Chebu a od roku 1850 přešla obec pod nově zřízené Okresní hejtmanství v Plané. Zároveň se vznikem politických okresů vznikly v roce 1850 také okresy soudní. Obec Břetislav se stala součástí nově vzniklého soudního okresu Planá (zůstala v něm až do roku 1945). Při další reorganizaci správy v roce 1855 byla sloučena politická a soudní správa a vznikl Smíšený okresní úřad Bezručice, jehož součástí byla též obec Břetislav. K definitivnímu rozdělení politické a soudní správy došlo v roce 1868, kdy bylo obnoveno Okresní hejtmanství v Teplé, do něhož přešla rovněž ves Břetislav. V roce 1902 přešly všechny obce soudního okresu Bezručice (včetně Břetislavi) pod politický okres Planá. Po připojení k německé „Třetí říši“ okres Planá zanikl a od roku 1939 spravoval obec tzv. Landrát v Teplé.

Činnost obecní samosprávy v Břetislavi byla poměrně pestrá, což dokládá obsáhlá skupina dochovaných materiálů. Přestože se nepodařilo objevit původní obecní kroniku, rekonstrukce dějin archivního souboru se zdařila alespoň do takové míry, že její výsledek přibližuje přehled obecních starostů od počátku století. Nelze tak ovšem nahlédnout do skutečného dění v obci jako takové. Chybí totiž základní informace, které bývají obsaženy především v běžné korespondenci či již zmiňované obecní kronice.

představený obce/starosta	funkce od roku	funkce do roku
Franz Sahorsch	1915	1917
Anton Hocher	1922	?
Josef Baumgartl	1926	1938
Anton Hocher	1939	1945

Výše uváděný přehled obecních starostů postrádá na přesnosti uváděných dat. Z dochovaných úředních záznamů lze sice spolehlivě doložit, že v těchto letech funkcionáři svůj úřad zastávali, ale přesné vymezení jejich funkčního období zůstává neobjasněné.

II. Vývoj a dějiny archivního souboru

Původní evidence na kartě JAF zohledňuje stav k 12. listopadu 1957. V těchto záznamech ovšem chybí, jakým způsobem a kdy se archiválie archivního souboru AO Břetislav v tehdejší okresním archivu ocitly (č. přírůstku a datum). Odkaz na skartaci provedenou dne 17. ledna 1956 souhlasí s datací protokolu, sepsaného při dohlídce spisovny v budově MNV Břetislav. Z tohoto protokolu je jasně patrné, že veškeré písemnosti z období německé samosprávy byly zničeny ještě před uvedenou dohlídkou spisovny. V březnu 1957 konstatuje archivářka okresního archivu, že od MNV Břetislav obdržela všechen skartovaný materiál, přestože písemně žádala pouze o konkrétní písemnosti. Vzhledem k tomu, že se v dopise dotazuje, zda se požadované písemnosti nalézají v dodaném skartu, je zřejmé, že materiál nebyl roztríděn. Odpověď dorazila obratem a potvrdila, že všechny skartované a

vytříděné materiály byly předány současně. Předpokládaným datem přírůstků do okresního archivu by měl být únor roku 1957.

Dochovalo se pouze torzo z celkového množství materiálu, z něhož byly pro trvalé uložení v archivu vytříděny pouze některé písemnosti. Ze soupisu předaných písemností však nelze určit, o jaký materiál vlastně jde (výjimku představují odkazy na trestní listy a zmínka o listech domovských). Neurčité názvy skupin archiválií s absencí datace, bez uvedení alespoň jejich přibližné metráže, dávají prostor ke spekulacím. Karta JAF je v tomto ohledu konkrétnější. Tématický popis archivního souboru zřejmě přibližuje přehled předaného materiálu, ale jestli se skutečně jedná o všechny, při provedené skartaci vyčleněný materiál, je pouze předmětem dohadů.

V kartě JAF se lze v poznámce dočíst o tom, že z archivního souboru AO Břetislav došlo k vyjmutí a následnému začlenění dvou knih do archivního souboru MNV Břetislav. Při revizi tohoto archivního souboru dne 6. listopadu 2000 byla jedna kniha, příjmů a výdajů (inv. č. 20), vrácena zpět do archivního souboru AO Břetislav, přestože se v ní objevují české zápisy, a to do září roku 1945. K ustavení české samosprávy, potažmo zrušení německé, došlo teprve v prosinci téhož roku, kdy byla v obci ustavena česká správní komise (viz. MNV Břetislav EL NAD 38). Kniha tedy náleží do provenience německého původce, což navíc potvrzuje skutečnost, že české zápisy nezaprou ruku německého autora. Počátkem září 1945 se veškeré zápisy odmlčují definitivně a česká správa následně ve vedení knihy nepokračovala. Další kniha, trestní protokol z let 1926 – 1949, byl při inventarizaci MNV Břetislav (EL NAD 38) ponechán na místě svého zařazení. Většina zápisů pochází z období německé samosprávy, a protože v záznamech po roce 1945 pokračovala samospráva česká a zároveň zachovala tématickou náplň, náleží do archivního souboru MNV Břetislav.

III. Archivní charakteristika archivního souboru

Materiál archivního souboru AO Břetislav pochází z let 1893 – 1945. Jedná se o jeden kartón písemností a dvě knihy s metrází 0,15 bm.

Vzhledem k umístění obce v oblasti s převažujícím německým obyvatelstvem je v dochovaných písemnostech užíván výhradně německý jazyk, pouze v úředních písemnostech po roce 1918, resp. od července do září roku 1945, se v textech vyskytuje také jazyk český.

Archivní soubor byl uspořádán podle metodického návodu pro pořádání archivních souborů obcí.

V archivním souboru se nalézají písemnosti I. a II. kategorie.

Fyzický stav archivního souboru je dobrý.

K vnitřní skartaci nebyly navrženy žádné písemnosti.

IV. Stručný rozbor obsahu archivního souboru

Archiv obce Břetislav, přestože v něm byla provedena poměrně necitlivá skartace písemností ve druhé polovině 50. let 20. století, představuje tématicky nebývale rozsáhlý model činnosti obecní samosprávy. Rozmanitost dochovaných písemností umožňuje eventuální hlubší badatelskou využitelnost. Především elektrifikace obce (inv. č. 13) vyniká svojí uceleností a může poskytnout řadu hodnotných informací k této problematice.

V. Záznam o uspořádání archivního souboru a zpracování archivní pomůcky

Archivní soubor uspořádal a pomůcku sestavil Miroslav Vetrák v roce 2006 ve Státním okresním archivu Tachov.

V Tachově 21. srpna 2007

Miroslav Vetrák

Příloha č. 1 – Seznam použitých pramenů a literatury

Adressbuch Heimatkunde, Führer, Sagenschatz für den politischen Bezirk Plan – Weseritz und Umgebung, Planá 1926

Zdeňka Hledíková, Jan Dobeš, Jan Janák, Dějiny správy v českých zemích od počátku státu po současnost, Jihlava 2005

Zdeněk Martínek, Archiv obce, Archivní časopis, roč. 49, 1999

Ortsbuch für den Reichsgau Sudetenland, Haida s. d.

Antonín Profous, Místní jména v Čechách, jejich vznik, původní význam a změny, Díl I. A – H, Praha 1954

Reichsgesetz und Regierungsblatt für das Kaiserthum Österreich, Vídeň 1849

Reichsgesetz und Regierungsblatt für das Kaiserthum Österreich, Vídeň 1864

Retrospektivní lexikon obcí Československé socialistické republiky 1850 – 1970, Praha 1978

Sbírka zákonů a nařízení státu československého, Praha 1919

Sbírka zákonů a nařízení státu československého, Praha 1920

Sbírka zákonů a nařízení státu československého, Praha 1933

Seznam míst v království Českém, Praha 1913

Státní oblastní archiv v Plzni, Průvodce po archivních fondech, svazek 3 Praha 1976

Über Grenzen hinweg, Geschichte, Land und Leute des Plan – Weseritzer Bezirkes Tirschenreuth und Mährling, Tirschenreuth 1984

Příloha č. 2 – Seznam použitých zkratk

AO	archiv obce
c. a k.	císařský(á,é) a královský(á,é)
č. p.	číslo popisné
EL NAD	evidenční list Národního archivního dědictví
evid.	evidenční
inv. č.	inventární číslo
JAF	jednotný archivní fond
MNV	místní národní výbor
NAD	národní archivní dědictví
NSDAP	nacionálněsocialistická německá strana dělnická (Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei)
Ř. z.	Říšský zákoník
Sb.	Sbírka
s. d.	sine dato (bez datace)
SOkA	státní okresní archiv
Z. z.	Zemský zákoník

Inventární seznam

Obecní úřad od roku 1850 – 1945**Evidenční knihy agendy bezpečnosti a veřejného pořádku**

1	Seznam pro vydané domovské listy	1927 – 1938	K 1
---	----------------------------------	-------------	-----

Obec a její správa

2	Domovský list	1908	N 1
---	---------------	------	-----

	Potvrzení o pobytu	1943	N 1
--	--------------------	------	-----

3	Výpis z matriky narozených	1939	N 1
---	----------------------------	------	-----

4	Jmenování starosty	1933	N 1
---	--------------------	------	-----

	Jmenování členů finanční komise v obci	1933	N 1
--	--	------	-----

Správa obecního majetku

5	Převod obecních pozemků (parcely č. 216, 366, původně vlastnictví židovské majitelky Amalie Jakobowitz)	1942 – 1945	N 1
---	---	-------------	-----

6	Korespondence týkající se daňových záležitostí čedičového dolu	1942	N 1
---	--	------	-----

7	Smlouvy o pronájmu obecních vodních ploch	1934 – 1940	N 1
---	---	-------------	-----

	Parcelace obecních lesů	1922	N 1
--	-------------------------	------	-----

8	Obecní rozpočet, podklady	1938 – 1939	N 1
---	---------------------------	-------------	-----

Péče o bezpečnost a veřejný pořádek

9	Vyhláška o dopravě	1934	N 1
---	--------------------	------	-----

10	Zřízení železniční zastávky na území obce	1930	N 1
----	---	------	-----

11	Dotazy na příslušníky obce	1941 – 1942	N 1
----	----------------------------	-------------	-----

12	Žádosti a udělení povolení ke stavbám a stavebním úpravám včetně plánů pro obec Břetislav (převážná většina stavební dokumentace se týká úprav stávajících domů, popřípadě staveb hospodářských zařízení a budov; č. p. 1; 3 – 5; 7; 11; 17; 18; 21; další čtyři bez označení)	1909 – 1945	N 1
----	--	-------------	-----

13	Elektrifikace obce	1924 – 1943	N 1
----	--------------------	-------------	-----

14	Trestní záležitosti	1893 – 1942	N 1
----	---------------------	-------------	-----

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. jednotka
Péče o veřejné ústavy a zařízení			
15	Přičlenění školského spolku v Břetislavi ke školskému spolku v Konstantinových Lázních	1941 – 1942	N 1
Spolupůsobení ve státních záležitostech			
16	Upsání válečné půjčky	1915	N 1
	Domovská příslušnost vojáků v záloze (torzo vytrženého sešitového listu)	1923 – 1924	N 1
17	Daň z masa	1938	N 1
	Daň z příjmů obecní knihovny	1940 – 1942	N 1
	Živnostenská daň	1942	N 1
18	Soudní rozhodnutí a nařízení	1941 – 1942	N 1
19	Smlouva mezi obcí a chovatelem dobytka	1943	N 1
Účetní materiál			
Účetní knihy			
20	Kniha příjmů a výdajů	1939 – 1945	K 2
21	Torzo účetních dokladů (mj. potvrzení o odběru bronzového zvonu pro obec)	1918 – 1942	N 1

Název archivu:	Státní okresní archiv Tachov
Název archivní pomůcky (archivního souboru):	Archiv obce Břetislav
Značka archivního souboru:	AO Břetislav
Časový rozsah:	1893 – 1945
Počet evidenčních jednotek:	3 (2 úřední knihy, 1 kartón)
Počet inventárních jednotek:	21
Rozsah bm:	0,15 bm (0,03 úřední knihy, 0,12 kartón)
Stav ke dni:	21. srpna 2007
Archivní soubor zpracoval(a):	Miroslav Vetrák
Pomůcku sestavil(a):	Miroslav Vetrák
Počet stran:	15
Počet exemplářů:	6
Pomůcku schválil:	Mgr. Jan Edl